



Samen kerken!

Na de sluiting

Het is iets meer dan een maand geleden dat op 4 oktober de laatste viering in de Theresiakerk werd gehouden. Een emotionele morgen die begon met een gezamenlijk ontbijt. Daarna een indrukwekkende afscheidsviering, waaraan alle koren van de Theresia meewerkten, die eindigde met het wegdragen van diverse attributen, zoals de paaskaars, de altaarsteen en tenslotte de ciborie (kelk) met daarin het voor katholieken belangrijke Allerheiligste. Wat achterbleef was een leeg, geopend, tabernakel en een kaal altaar in een gebouw waaruit de ziel was weggehaald.

In een bus werden de attributen naar de Stephanuskerk in het centrum van Borne gebracht, waar ze een vaste plek zullen krijgen, samen met het beeld van Theresia van Lisieux, de patrones van de Theresiakerk, wat later die week zou worden overgebracht. De deuren van de Stephanuskerk stonden open toen de bus kwam aanrijden, als een symbolisch welkom aan de parochianen wiens vertrouwde kerk gesloten was. De kerk was verlicht, zachte muziek klonk uit de luidsprekers en met een korte ceremonie kreeg alles zijn plaats.

Een werkgroep is bezig met het verder leeghalen van de Theresiakerk. Beetje bij beetje krijgt alles een nieuwe eigenaar. Als je nu door de kerk loopt is het kil en koud en sommige vertrouwde elementen zijn reeds verdwenen. Het blijft wennen.

Een andere werkgroep probeert de vitaliteit van de Theresia geloofsgemeenschap over te brengen naar de nieuwe, samengevoegde, geloofsgemeenschap. Gebedsvieringen in de stijl van de Theresiakerk op zaterdagavond zijn gestart. Elke keer zijn alle stoelen bezet, dus we kunnen tevreden zijn. Nu kijken hoe we dit verder kunnen uitbouwen en de vitaliteit van de geloofsgemeenschap kunnen vergroten.

Een andere groep is gestart met inspirerende vieringen in de Bornse synagoge. Ze gaan hun eigen weg, maar we hopen dat hun weg regelmatig de weg van de nieuwe Bornse geloofsgemeenschap zal kruisen en we samen kunnen optrekken.

Alles lijkt volgens planning te verlopen, hoewel ons nog veel te doen staat alvorens het gebouw begin 2016 te kunnen overdragen aan de nieuwe eigenaren. Toch bekruipt me al een gevoel van weemoed als je zo door het lege gebouw loopt, Het voelt net als met een verhuizing: je laat het vertrouwde huis achter je en begint een nieuwe toekomst in een nieuwe woning.

Het is niet zozeer het gebouw wat je moet missen, maar veeleer de sfeer, de mensen. Je denkt aan de vieringen met mooie koren en de vele activiteiten die er zijn gehouden: de Johannes Passion, Jesus Christ Superstar, concerten van de Bornse Harmonie, de jeugdvieringen van de Protestantse Gemeente Borne, het 75 jarig jubileum en nog veel meer. Maar ook de kleinere momenten van het samen doen, het samen vieren. Momenten ook waarop je God zelf hebt ervaren in dit bijzondere gebouw.

Wat resteert strakjes zijn deze herinneringen die deels zijn vastgelegd in foto's, video's, jubileumboeken en het herinneringsboek wat aan het eind van de afscheidsviering is uitgereikt.

En je weet: dit komt nooit meer terug.

Gustaaf Boerjan, Locatieraad Theresiakerk

Website: www.raadvankerkenborne.nl